

Rip

Zus
van Rouw

♡ linkshandig

♡ geboren in: Helleworst

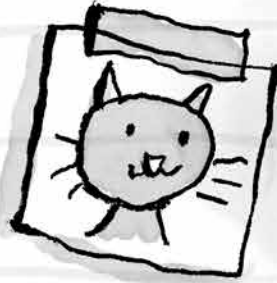
♡ volledige naam: Rippenhouwer

Petunia Demonicatus de eerste

♡ favoriete instrument: Fluitketelfluit

♡ hobby's: Ja!

♡ leukste schoolvak: Poerse

Rouw

BROER
VAN RIP

☠ RECHTSVOETIG

☠ woont in: HELLEVORST

☠ volledige naam: EH... ROUW

☠ lievelingslied: DEMARS

🎵 🎵 VAN DE 100 DODEN

☠ huisdieren: NEE!

☠ lekkerste eten: FRIETJES! PIZZA!

BOTERHAMMEN MET CHOCO!

Hoofdstuk 1
Welkom!

‘WELKOM IN
HET MUZIEKLOKAAL!’

De stem knalde door de klas.

Hard en akelig.

Akelig en hard.

Maar ook ... zangerig.

‘Mijn naam is
CANIS LUPUS HAARBAL,’

zei de stem.

‘Maar jullie mogen me gewoon
meester Haarbal noemen.’

Rip keek naar **Rouw**.

Rouw keek naar **Rip**.

Ze keken allebei naar meester Haarbal.

Rip en **Rouw** zaten naast elkaar in de klas.

Natuurlijk zaten ze naast elkaar in de klas.

Daar waren ze zus en broer voor.

Of broer en zus.

'Ik ben jullie nieuwe muziekleraar,'
zei meester Haarbal.
'En dat betekent
dat jullie mijn nieuwe muziekleerlingen zijn.'

Meester Haarbal keek door de klas.
Hij staaarde alle kinderen aan.
Cath en Ferr.
Sem en Mulan.
Mohammed en Guido.
Guusje en Jent.
Naya en Cornelia.
Rip en Rouw.

'Dat klopt!'
zei **Rip** toen.
'Ik ben **Rip**.
En naast mij zit **Rouw**.
Dat is mijn broertje.
Want wij zijn ...'

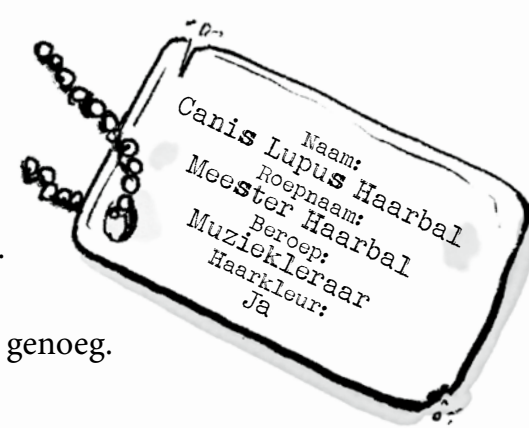
'Stilte!'

riep meester Haarbal.
'Spar je stem.
Iedereen krijgt nog kansen genoeg.
Om te praten.
Om te zingen.
En om te huilen.'

Rip en **Rouw** haalden hun schouders op.
Rip de linkerschouder.
Rouw de rechterschouder.

'Dit wordt een bijzondere muziekles,'
ging meester Haarbal verder.
'Want vandaag gaan we over muziek leren.
Vandaag gaan we muziek luisteren.
En vandaag gaan we muziek maken.
Maar vandaag gaan we vooral muziek voelen!'

Meester Haarbal gromde zachtjes.
Hij krabde door de haren op zijn hoofd.
Toen hij daarmee klaar was,
leken die haren net iets langer.

‘Muziek kun je
op allerlei manieren
voelen,’

zei meester Haarbal.

‘In je oren, natuurlijk.
Maar ook in je hart.
En in je botten.
Of in de kleine haartjes
op je dikke teen.
En soms zelfs ... in je ziel!’

Meester Haarbal liet een stilte vallen.
In het lokaal was bijna geen geluid te horen.
Er klonk alleen nog een zacht geritsel.
Maar niemand wist waar dat vandaan kwam.

‘Ik ben blij dat jullie er zijn,’
zei meester Haarbal toen.

‘Welkom in het lokaal.’

En welkom
in de wondere wereld
van de muziek!’

